

- **FRAMA**- ima susrete utorkom u 20,15 sati.
- **VJERONAUKE**- za srednjoškolce od I. do IV. razreda: srijeda u 20,00 sati.
- **VJERONAUKE** - za studente: utorkom u 19,30 sati; za starije: četvrtkom u 19,30 sati.
- **MINISTRANTI** - susreti su subotom u 11,00 sati
- **Biblijska grupa** - svake srijede u 19,30 sati;
- **Zbor mladih "Snaga Duha"** - susreti i probe su srijedom u 19,30 sati
- **Mješoviti zbor**- susreti i probe su petkom u 19,15 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

- svakoga dana prije večernje sv. mise moli se Večernja molitva Crkve - Časoslov;
- ponedjeljkom poslije večernje sv. mise: klanjanje i molitva pred Presvetim;
- utorkom u 18,10 prije, večernje sv. mise: antunovska pobožnost;
- četvrtkom je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi, a molitva za bolesne i klanjanje u 16,30 sati. (*osim mjeseca kolovoza*);

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme kroz tjedan (osim nedjeljom i blagdanom) potražite svećenika kod vratara.
- Nakane sv. misa možete naručiti kod sakristana (prije ili poslije sv. mise).
- Preporučamo vam vjerski tisak: Biblija danas, Glas koncila, MAK, Kana, Svjetlo riječi, TAU, Živo vrelo, Novi svijet, list franjevačkih zajednica: Brat Franjo

SV. TOMA AKVINSKI (1225.-1274.)

Rođen je u plemenitoj obitelji Aquino. Unatoč protivljenju svojih roditelja postao je dominikanac. Školovao se u Kolnu kod sv. Alberta Velikog. Predavao je u Parizu, Orvietu i Napulju. Ostavio je iza sebe brojna i značajna djela iz filozofije i teologije. Najznačajnije mu je djelo „Summa Theologiae“. Za njega su rekli da je „najsvetiji među učenjacima i najučeniji među svecima“. Bio je osobni prijatelj sv. Bonaventure s kojim je pripremao II. lionski sabor na koji nikad nije došao jer je iznenada preminuo.

OGLASI CRKVE SVETOGA FRANJE

Zagreb, Kaptol 9
br. 8 (332), 27. SJEČANJ 2013.

3. NEDJELJA KROZ GODINU -C

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA:

nedjeljom i svetkovinom: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 18.30
blagdanom: 6, 7, 9, 11 i 18.30 sati
radnim danom: 6, 7, 9 i 18.30 sati

KALENDAR TJEDNA

IMENDANI

Ponedjeljak	28.1. Sv. Toma Akvinski, prezb. i crkv. nauč.	Toma, Tomislav
Utorak	29.1. Sv. Valerije, biskup.	Valerije, Tvrtko, Zdeslav
Srijeda	30.1. Sv. Martina Rimska.....	Martina, Hijacinta
Četvrtak	31.1. Sv. Ivan Bosco	Ivan, Marcela, Vanjav
Petak	1.2. Sv. Brigita Irska.....	Sever, Miroslav
Subota	2.2. SVIJEČNICA- Prikazanje Gospodinovo u Hramu	
Nedjelja	3.2. 4. NEDJELJA KROZ GODINU	

Utorkom je **antunovska pobožnost** u 18,10 sati, a petkom u 18 sati **pobožnost križnoga puta**. **Klanjanje** je ponedjeljkom i petkom nakon večernje svete mise, a četvrtkom je **cjelodnevno klanjanje** od 9,30 do 17,45 sati s **molitvom za bolesne** u 16,30 sati.

U četvrtak, 31. siječnja, nakon večernje svete mise u 19,15 sati je **kateheza za odrasle** u dvorani kraj crkve.

Ovaj tjedan su **prvi petak i prva subota** u mjesecu. Preporučamo pobožnost Presvetom Srcu Isusovu i Prečistom Srcu Marijinu.

U subotu, 2. veljače, je **blagdan Prikazanja Gospodinova ili Svijećnica**. Blagoslov svijeća bit će na svim sv. misama.

Na Svijećnicu se slavi **Dan posvećenoga života**. Svečana sv. misa za Dan posvećenoga života je u 18 sati u katedrali.

U našoj crkvi je od 2. do 11. veljače tradicionalna **devetnica Gospi Lurdskoj**. U 18 sati molimo kod lurdske spilje krunicu i litanje Blažene Djevice Marije te u procesiji idemo prema oltaru gdje ćemo slaviti euharistiju.

Odlukom naših biskupa prva nedjelja u veljači slavi se kao **Dan života**.

RIJEČ BOŽJA

Prvo čitanje Neh 8, 2-4a.5-6.8-10

U one dane: Svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni razumjeti ga. I na trgu koji je pred Vodenim vratima čitao je knjigu od ranoga jutra do podneva, pred ljudima i ženama i svima koji su mogli razumjeti. Sav je narod pažljivo slušao knjigu Zakona. Književnik Ezra stajao je na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Otvori knjigu naočigled svemu narodu jer je bio poviše od svega naroda a kad ju je otvorio, sav narod ustade. Tada Ezra blagoslovi Gospodina, Boga velikoga, a sav narod podignutih ruku odgovori: »Amen! Amen!« Potom kleknu i poklone se pred Gospodinom, licem do zemlje. I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita. Potom namjesnik Nehemija, svećenik-književnik Ezra i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: »Ovo je dan posvećen Gospodinu, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!« Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. I još im reče Nehemija: »Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodinu. Ne žalostite se! Jer radost Gospodnja vaša je jakost.«

Drugo čitanje 1Kor 12, 12-14.27

Braćo: Kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi. A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

Evandjelje Lk 1, 1-4; 4, 14-21

Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše među nama – kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi – pošto sam sve, od početka, pomno ispitaao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen. U ono vrijeme: Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici. I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama. I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: »Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje.« Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori: »Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima.«

Mali komentar na evandjelje

Radosna vijest

Knjiga Nehemijina opisuje povratak Izraelaca u svoju zemlju nakon progonstva koje su doživjeli od Babilonaca. Nije ih toliko zanimalo što i kako će živjeti, što će jesti ili piti – sada ih zanima Božja riječ, za nju su oduševljeni, veseli, radosni. Voditelj se zajednice ne zadovoljava samo time da im čita i tumači Božji zakon i svetu tradiciju. On ih sve zajedno poziva na radost. Bog nas nije stvorio za žalost i tugu, nego na radost i veselje. Zato treba Gospodinu radosno služiti. Slušanje Božje riječi razlog je velike radosti i veselja za sav narod. Treba sve svoje brige prebaciti na Gospodina, jer On je snaga i jakost svoga naroda. Zapravo, tek slušanjem Božje riječi oni postaju svjesni svih onih divnih Božjih djela koja su učinjena za njih. Sigurno je i Isus u nastupu u svome rodnom Nazaretu, gdje je odrastao i proveo svoje djetinjstvo, želio da i njegovi sumještani postanu svjesni važnosti Božje riječi u shvaćanju Božje poruke koju im je on došao navijestiti. Isus naviješta radosnu vijest svojim mještanima. Narod se sjatio oko svoga sumještana želeći ga čuti. Vjerojatno je njegova majka Marija u tom trenutku bila izuzetno ponosna na svoga Sina. Isus u sinagogi nije slučajno uzeo ovaj odlomak iz Knjige proroka Izaije; odnosi se upravo na njegovu misiju i poslanje. Jedino je On zapravo mogao ovaj tekst pročitati u prvom licu jer se baš odnosio na njega. Isus je blagovjesnik, on donosi blagu, radosnu vijest svima koji trpe neku nevolju; sve želi ohrabriti i osokoliti, pružiti im nadu i utjehu, pozvati ih na novi, drukčiji, radosniji život. Njegovo poslanje je zapravo poslanje i svakoga kršćanina. Kršćanin bi trebao biti drugi Krist u ovom svijetu. Čuli smo sv. Pavla kakvi bi mi trebali biti članovi Crkve. Crkva je jedno tijelo. I kao što je tijelu važan svaki njegov organ, tako je i Crkvi važan svaki njen član. To znači da bi svaki član trebao pomagati i održavati svoju Crkvu kao što svaki dio tijela pomaže da tijelo normalno živi i funkcionira. Kao što ruka ne može samostalno živjeti, kao što noge ne mogu samostalno hodati, tako ni mi pojedinci svoju vjeru ne možemo samostalno živjeti, nego smo je pozvani živjeti u zajednici Crkve Kristove. Nemoguće je očekivati da će svi članovi Crkve biti uniformirani i jednako misliti i jednako vjerovati, jer to zapravo i nije cilj naviještanja Božje riječi. Želi se zapravo obratno, svakoga potaknuti da pridonese ono što on ima i može, kako bi se cijela zajednica međusobno upotpunjavala i tako usavršavala. Svatko ima svoju ulogu i svoje mjesto u Crkvi i svatko je pozvan na radosno navješćivanje Božje riječi.